

Forskrift om avgifter og gebyr i matforvaltningen

Fastsatt av Fiskeridepartementet, Helsedepartementet og Landbruksdepartementet 15. januar 2004 med hjemmel i lov av 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. § 21, lov av 20. desember 1974 nr. 73 om dyrevern § 30a, lov av 15. juni 2001 nr. 75 om veterinærer og annet dyrehelsepersonell § 37a og lov av 4. desember 1992 nr. 130 om husdyravl § 6a og Stortingets budsjettvedtak. Jfr. EØS-avtalens vedlegg I kapittel I (direktiv 85/73/EØF og direktiv 96/43/EØF)

Kap. I Innledende bestemmelser

§ 1 Formål

Formålet med denne forskriften er å fastsette avgifter for å finansiere Mattilsynets kostnader ved tilsyn og kontroll, samt fastsette gebyr til dekning av kostnader Mattilsynet har i forbindelse med særskilte ytelser.

§ 2 Virkeområde

Forskriften fastsetter avgifter for tilsyn og kontroll som gjennomføres i henhold til matlov, dyrevernlov, dyrehelsepersonellov og husdyravlslav og forskrifter gitt med hjemmel i disse lovene, samt gebyr for særskilte ytelser i henhold til matlov, dyrevernlov, dyrehelsepersonellov, husdyravlslav og forskrifter gitt med hjemmel i disse lovene.

§ 3 Definisjoner

I denne forskrift forstås ved:

- a. Næringsmidler: ethvert stoff eller produkt, uansett om det er bearbeidet, delvis bearbeidet eller ubearbeidet, som er bestemt til eller med rimelighet kan forventes å konsumeres av mennesker, herunder også drikkevann.
- b. Råvare: enhver vare og ethvert stoff, inkludert tilsetningsstoffer som brukes ved produksjon av næringsmidler, og som er tilstede i de ferdige produkter i forandret eller uforandret form.
- c. Fisk: enhver art av fisk, krepsdyr og bløtdyr, med unntak for skjell i §§ 6 og 7.
- d. Dyr som ikke brukes til produksjon av næringsmidler: dyr som ikke vanligvis brukes i matproduksjon, herunder bla. kjæledyr/selskapsdyr og pelsdyr.
- e. Fôr: alle produkter og blandinger av produkter som er bestemt til fôring av dyr, herunder levende fôr til akvatiske dyr.
- f. Særskilte ytelser: behandling av søknader om godkjenning, utstedelse av attester, tildeling av merke- og eierrettigheter, avgiftsrettigheter og lignende.

Kap. II Matproduksjonsavgiften

§ 4 Matproduksjonsavgiftens omfang

Det skal betales matproduksjonsavgift til Staten av alle næringsmidler, med unntak av vann.

Det skal betales matproduksjonsavgift på norskproduserte råvarer som skal nyttes til næringsmidler. Matproduksjonsavgiften skal likevel kreves inn bare en gang per råvare.

Importører av næringsmidler, halvfabrikata og råvarer som skal nyttes til næringsmidler, plikter å betale matproduksjonsavgift. Landbruksdepartementet fastsetter hvilke posisjoner og/eller varenummer i tolltariffen som omfattes. Tollvesenet vil stå for oppkrevingen ved innførsel.

Departementet kan fritta varer for avgift dersom de innføres tollfritt i henhold til tolltariffens innledende bestemmelser: § 11 pkt. 4, 5, 6, 7, 10 og 14c. De varer som i henhold til internasjonale avtaler eller konvensjoner er fritatt for toll og avgifter, kan også fritas for matproduksjonsavgift. Varer som ikke kommer frem til bestemmelsesstedet samt for manko

som oppstår ved lagring på tollager - og i de tilfeller det samlede toll- og avgiftsbeløp utgjør mindre enn kr. 100 - er fritatt for avgift.

Tollvesenet kan foreta etterberegning eller tilbakebetaling av avgift etter samme bestemmelser som gjelder for toll i henhold til tollovens §§ 58 og 59.

For varer som ikke nyttes til næringsmidler kan det på forhånd søkes om fritak for avgift til Mattilsynet. Allerede innbetalt avgift for varer som ikke nyttes til næringsmidler skal tilbakebetales av Mattilsynet.

§ 5 Avgift for norskproduserte landbaserte næringsmidler

For norskproduserte landbaserte næringsmidler legges fakturabeløp, eksklusive merverdiavgift, ved kjøp fra råvareprodusenten, til grunn for avgiftsberegningen. For råvarer av egen produksjon legges det som må betales for tilsvarende vare ved ordinært kjøp til grunn.

Virksomheter, herunder grossister, produsenter, produsentsammenslutninger og lignende, skal betale avgift etter satsene nedenfor. Mattilsynet bestemmer hvor innkrevingen skal skje, men den skal i størst mulig grad skje hos grossistene.

Matproduksjonsavgiften utgjør:

- a. 0,50 kr pr kg godkjent slakt
- b. 1,96 pst av avgiftsgrunnlaget på andre norsk produserte animalia
- c. 0,88 pst av avgiftsgrunnlaget på norsk produserte vegetabilier

Mattilsynet kan regne om avgiften til en sats pr. enhet, for eksempel for melk og korn.

§ 6 Landingsavgift fisk

Kjøper i første hånd skal for fisk til konsum betale en avgift som beregnes på følgende grunnlag:

- a. Fersk og rundfrost fisk som landes fra et fartøy registrert i et EØS-land (herunder Norge) eller et grønlandsk fartøy: kr 15,50/tonn.
- b. Ved import av fersk fisk som landes direkte fra et tredjelands fiskefartøy, unntatt grønlandske fartøy: kr 27,70/tonn.
- c. Fersk fisk som tas opp på norsk fabrikkfartøy og fisk som overføres fra norsk fartøy til utenlandsk kjøperfartøy: kr 15,50/tonn.

For fisk som landes uten at det skjer et kjøp i første hånd før fisken forlater Norge eller dersom kjøp i første hånd ikke skjer ved landingstidspunktet, skal avgiften i henhold til første ledd betales av den som eier fisken ved landing.

Avgiften skal betales på basis av mottatt/ombordtatt mengde råstoff/fiskevare.

§ 7 Produksjonsavgift fisk

Virksomheter godkjent i henhold til kvalitetsforskrift 14. juni 1996 nr. 667 for fisk og fiskevarer skal betale avgift etter følgende satser:

- a. Slakting av oppdrettsfisk: kr 15,90/tonn fisk mottatt
- b. Fryselagring av fisk/fiskevare, uten bearbeiding eller foredling:
kr 1,40/tonn fisk mottatt

Avgift i henhold til bokstav b skal bare betales av virksomheter som ikke betaler avgift i henhold til § 6 eller §7 første ledd bokstav a.

Virksomheter godkjent i henhold til forskrift 26. mars 1999 nr. 416 om fiskemel,

fiskeolje m.v. skal betale en avgift på kr 2,10/tonn mottatt råstoff.

§ 8 Avgift på import

Ved import av varer (råvare, halvfabrikata, ferdigvarer), som ikke er omfattet av §§ 6 og 7b, legges tollverdien for varen til grunn for avgiftsberegningene.

På importerte ferdigvarer og halvfabrikata utgjør avgiften 0,88 pst av avgiftsgrunnlaget.

På importerte råvarer utgjør avgiften 1,43 pst av avgiftsgrunnlaget, med unntak av det som er regulert i §§ 6 og 7b.

§ 9 Innbetaling av avgift

Avgiftspliktige virksomheter plikter å gi oppgaver til Mattilsynet over avgiftsgrunnlaget. Oppgavene skal være attestert av den oppgavepliktiges revisor.

Virksomhetene plikter å innbetale avgiften innen frist fastsatt av Mattilsynet.

Avgift på importerte varer, som ikke er omfattet av §§ 6 og 7b, skal betales etter samme bestemmelser som gjelder for toll.

For avgift som ikke betales i rett tid skal det betales rente i samsvar med lov 17. desember 1976 nr. 100 om renter ved forsinket betaling. Det kan også pålegges purregebyr. Er oppgaver ikke innkommet i rett tid, kan avgiftsgrunnlaget fastsettes etter skjønn etter nærmere bestemmelser.

Mattilsynet kan fastsette nærmere retningslinjer for innbetalingen.

Avgiften er tvangsgrunnlag for utlegg.

Kap. III Avgift på fôr til dyr som ikke inngår i matproduksjon

§ 10 Avgiftsplikt og beregning av avgift

Importører og produsenter av fôr til dyr som ikke inngår i matproduksjon, skal betale en avgift på:

- a. Kr 30,- pr tonn produsert eller importert våtfôr til pelsdyr.
- b. Kr. 495,- pr tonn produsert eller importert tørrfôr med over 75 % tørrstoff til selskapsdyr.
- c. Kr 125,- pr tonn produsert eller importert våtfôr med under 75% tørrstoff til selskapsdyr.

Det skal ikke betales avgift av fôr som er produsert eller importert for å føre egne pelsdyr eller selskapsdyr

§ 11 Innbetaling av avgift

Avgiftspliktige virksomheter plikter å gi oppgaver til Mattilsynet over avgiftsgrunnlaget. Oppgavene skal være attestert av den oppgavepliktiges revisor.

Virksomhetene plikter å innbetale avgiften innen frist fastsatt av Mattilsynet.

For avgift som ikke betales i rett tid skal det betales rente i samsvar med lov 17. desember 1976 nr. 100 om renter ved forsinket betaling. Det kan også pålegges purregebyr. Er oppgaver ikke innkommet i rett tid, kan avgiftsgrunnlaget fastsettes etter skjønn etter nærmere bestemmelser.

Mattilsynet kan fastsette nærmere retningslinjer for innbetalingen.

Avgiften er tvangsgrunnlag for utlegg.

Kap. IV Gebyr for særskilte ytelser

§ 12 *Plikt til å betale gebyr*

Det skal betales gebyr for særskilte ytelser fra Mattilsynet. Gebyret skal kunne dekke de kostnader Mattilsynet har ved ytelsen.

Kostnadene omfatter alle forhold rundt behandling av søknader og utstedelse av attester ol, også undersøkelser som må foretas forut for at søknaden kan ferdigbehandles eller attesten utstedes.

§ 13 *Fastsettelse av gebyr*

Gebyrene er inndelt i følgende gebyrklasser:

- a. 1 timeverk opp til 2 timeverk
- b. 2 timeverk opp til 1 dagsverk
- c. 1 dagsverk opp til 2 dagsverk
- d. 2 dagsverk opp til 1 ukeverk
- e. 1 ukeverk opp til 2 ukeverk
- f. 2 ukeverk opp til 5 ukeverk
- g. 5 ukeverk og oppover

hvor gebyret i hver klasse fastsettes ut fra det lavest ressursforbruk i gebyrklassen. Gebyret beregnes ut i fra hvert påbegynte timeverk, der timesats er på kroner 400,-. Mattilsynet fastsetter gebyret ut fra et forhåndstipulert ressursforbruk for hver type særskilt ytelse.

Departementet kan i særskilte tilfelle fastsette avvikende timesats for ulike ytelser.

§ 14 *Ekstraordinære utgifter*

Dersom behandling av en særskilt søknad definert i en gebyrklasse medfører ekstraordinære kostnader, så som ekstraordinære analysekostnader, eksterne rapporter m.v., kan Mattilsynet kreve at disse også dekkes inn ved gebyr.

§ 15 *Innbetaling av gebyr*

Utgifter ved innkreving av gebyr skal belastes søker. For gebyr som ikke betales i rett tid skal det betales rente i samsvar med lov 17. desember 1976 nr. 100 om renter ved forsinket betaling. Det kan også pålegges purregebyr.

Mattilsynet kan fastsette nærmere retningslinjer for innbetalingsmåten.

Kap. V Administrative bestemmelser

§ 16 *Kontroll*

Kontrollmyndighetene har rett til å foreta bokettersyn for kontroll av de avgiftspliktige.

§ 17 *Klage på vedtak*

Vedtak etter denne forskrift kan påklages til departementene.

§ 18 *Dispensasjon*

Mattilsynet kan i særlige tilfeller dispensere fra denne forskriften, forutsatt at det ikke vil stride mot Norges internasjonale forpliktelser, herunder EØS-avtalen.

§ 19 *Straff og tvangsmulkt*

Bestemmelser om straff og tvangsmulkt i matlov, dyrevernlov, husdyravlslov, dyrehelsepersonellov og forskrift gitt i medhold av disse lovene, kommer til anvendelse ved overtredelse av denne forskrift.

§ 20 *Ikrafttredelse og overgangsbestemmelser*

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2004.

Samtidig oppheves: Forskrift av 27.11.1992 nr. 875 om næringsmiddelavgift, Forskrift av 22.12.1999 nr.1525 om gebyr for tilsynsmyndighetenes tjenester, Forskrift av 16.07.2002 om avgift for å finansiere TSE-testing, Forskrift av 17.12.2002 nr.1653 om avgift for å finansiere kontrollen med merkeordningen for beskyttede betegnelser, Forskrift om avgift på fôr til selskapsdyr av 21.12.2000, Forskrift av 13.08. 2000 nr 869 om autorisasjonsavgift for såvareforretninger og avgift ved omsetning av såvare, Forskrift av 28.02.1997 nr. 155 om innkreving av gebyr for behandling av søknader av desinfeksjonsmidler til bruk i fiskeoppdrettsanlegg, forskrift av 28.02.1997 nr. 157 om innkreving av gebyr for behandling av søknader av transportenheter for akvatiske organismer.

For avgift på importerte varer vil reglene i Forskrift av 27.11.1992 nr. 875 om næringsmiddelavgift likevel gjelde og anvendes framfor denne forskrift til 1. februar 2004.